

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Tercio de gr[atia]e plenitudine q[ue] fuit in b[ea]ta virgine

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De plenitu. grē Ma. fo. xxviii

posuerit maria nos nō debemus apponere. ¶ Itē angelus dimisit vel ppter cām vel sine causa Si sine cā. ergo male fecit dimittendo Si aut ppter cām obmisit. ergo nos malefacimus apponēdo ¶ Uidel Contra aut q angelus male obmisit. qz ppria noīa in salutarōibz apponere est p̄uetudo. ¶ Itē in collatōe magnaz dignitatz solet fieri mutatio nominū. vt pz in papa. Un̄ dñs ad Petrū. Symon iohannis tu vocaberis cephaz. Uidel igit q in ista collatōe summe dignitatz collate beatissime virgini nomen eius digne debuit mutari.

¶ Ad hoc dicimus. q ad euāgelii apponere est falsa veris ppo- nere vel p̄miscere v̄ p̄ria his q in euāgelio s̄ p̄dicare. vnde apls Si āgel⁹ de celo venit ⁊ aliud euāgelizauerit vobis q̄ accepistis anathe ma sit. Et sic intelligūtur alie auctoritates p̄siles. ¶ Cōcedimus ergo q angelus nō errauit nō apponēdo. nec ecclia apponendo erat ma- na. angelus em̄ salutādā dignissime nouo noīe dignitatis salutauit vt p mutatiōem noīs pmutatio status feceret ⁊ eminētia dignitatis vnde ei p pprio noīe scz maria nomen nouū imposuit. scz grā ple- na. iuxta illud. Vocabit tibi nomē qd os dñi noīauit. ¶ Hoc autēz qd dico grā plena. circūlocutio tm̄ est ppriū noīs beate virginis ⁊ p- sone ipsius. qd nulli alij pprie dūenit neqz deo neqz creature. fm q plenitudo grē intelligit susceptiue. deus em̄ nihil hz susceptiue gra- tie. nulla alia creatura plena est gratie susceptiue p̄ter beatā virginēz que sola tantū accepit q pura creatura recipere plus nō potuit Un̄ ei hoc ita ppriū fuit q ei angelus illud p pprio nomine. hoc est plena grā imposuerit. ¶ Ecclesia nomē marie apposuit in salutarōe ad gra- tia plena. vt p grā plena recolat beatissime virginis dignitatē. p ma- ria inclinet eam ad nostrā necessitatē. ipsa em̄ gratia plena p influen- tia diuine bonitatis data est nobis stella marie Maria. vt eius ple- nitudo gratie suppleat in nobis defectū culpe. ⁊ ipsa stella in firma- mento glorie fixa nos naufragos de statu miserie traducat ad portū salutis eterne. ¶ Hac igit de causa in salutatione ista hoc felix nomen Maria ab ecclesia est appositum.

¶ Tercio. de gratie plenitudine que fuit in beata virgine. Et p̄mo q̄ritur de rōne nominū. postea de diuersitate ⁊ fecatiōe rerū signataz. ¶ Uidelur igit q melius gloria q̄ gratia plena eē dī- catur. cū gloria sit p̄fectior gratia ⁊ p̄fectiōe gratie. fm q dīc̄t Isa. 1g. n̄culus in syon ⁊ caminus in hierusalēz. Et illud. Qui minor est in regno celoz maior est iohāne baptista. ergo in p̄fectissima salutarōe debuit poni qd p̄fectiōem maximā demonstraret. ¶ Itē gratia p̄mune est ad gratiā gratū facientē ⁊ gratiā gratis datā. et neutruz q̄tū est de se determinat. scd hoc qd dico sp̄s sanctus semp dīc̄t grām gratū faci- entē. et illā in nobilissimo eē. scz qd est in sp̄s sancto ⁊ asp̄s sancto. igit

De dñā plenitudinis gratie.

R^s potius debebat dicere. aue plena spiritu sancto q̄ gratia plena.

Pot^r d^r aue
gra plena q̄
gloria

¶ Ad hec d^r. q̄ hic annūciat beate virgini plenitudo gratie q̄ est origo et mediū omnis gratie et etiā causa in humanū genus trā ferens et et fm statū vie et patrie. vñ Ecclē. xxiij. Ego mater pulcre dilectionis et timoris et agnitōnis et sancte sp̄i. in me omnis gratia vite et venie. in me omnis spes vite et virtutis. transite ad me omnes q̄ cupiscitis me et c. Itē quoniā omniū bonoz mater est et c. initiū igit̄ beatitudinis significat p̄ gratiā. cōsummatio p̄ gloriā. cū ergo hic annūciatur initiū beatitudinis. pot^r ponit̄ gratia q̄ gloria. Itē sp̄s sanctus pprie nominat gratiā sp̄ialem. gratia est quoddā comune ad gratiam corporale et sp̄ialem. Cū cū ista plenitudo sicut patebit inferius contineat gr̄as sp̄iales et corpales pl^r d^r p̄ gra plena q̄ p̄ sp̄s plena.

¶ Quarto. de differentia plenitudinis istius ad alias plenitudines in scriptura inuentas. vbi ab omib^z istis plenitudinib^z ppriam istā plenitudinē separauit. Querit̄ ergo in quo differat a plenitudine xpi. de quo legit̄ Johānis p̄mo. Plenū gratie et veritatis. Si em̄ gr̄a respicit p̄fectōem affect^z. et veritas p̄fectōem intellectus. iste due p̄fectōes equaliter currūt in statu vie et in statu patrie. quāto em̄ plus credit. tāto plus diligit in statu vie. et ecōtra. quāto plus cognoscit tantū diligit in patria. qz vt d^r in Apoca. Latera ciuitatis sunt equalia. ergo quicūqz est plenus gr̄a et veritate et c. igitur cū beatissima h̄go plena sit gratia plena erit veritat e. ergo beate virginis plenitudo eadē erit cū plenitudine redemptoris. qd si cecidat. Cōtra hoc. qz xps accepit sp̄m sanctū nō ad mensuraz. Johis. iij. Nō em̄ ad mēsurā dat deus sp̄m sanctū. pater em̄ diligit filiū. et omnia in manus ei^z dedit. beatissime aut̄ h̄ginis est gr̄a mēsurata. cū sit creata. et em̄ oia creauit in numero pondere et mensura.

Contra

¶ Quinto. de plenitudine. de qua legit̄ in actib^z ap̄loz. Stephanus plenus gr̄a et fortitudine. Itē repleti sunt oēs sp̄ritu sancto. Obijcit̄ ḡ in hūc modū. Quicūqz plenus est duob^z sic se h̄ntib^z qz quātitas vnius nō expellit p̄sentia alteri^z p̄fectiori et nobiliori mō est plenus qz id qd est plenus altero t̄m illoz bonoz. sed gr̄a et fortitudo est duplex bonū. vel duo bona sic se h̄ntia qz p̄sentia vnius nō expellit p̄sentia alteri^z. et quātitas vni^z nō diminuit quātitatē alteri^z. ḡ nobiliori mō et p̄fectiori mō est plenus qd est gr̄a et fortitudine plenus. qz qd est gr̄a plenus t̄m. et ita videt̄ nobilio: sc̄ti. Stephani plenitudo qz illa q̄ beatissime virgini appropaf.

¶ Cōtra hoc obijcit̄ in hūc modū. nihil melius vel nobili^z gratia poterit excogitari ergo quicūqz a gratia diuersum est minus nobile est qz illa. aut ergo fortitudo vel filia obiecta gratie dicūt aliqd diuersim a gratia vel nō. si nō ergo supflue adijciūtur. si sic. sed om̄e diuersum a gratia nō